

OBITUARI

Teresa Rebull, la veu de la resistència de la Nova Cançó

Mor als 95 anys una referent de la lluita cultural

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Per a Lluís Llach va ser "la *maramiga* més forta, compromesa, coratjosa i bella". Marina Rossell assegura que si avui canta és "gràcies a ella". Feliu Ventura la descriu amb quatre adjectius: "Pionera, solidària, compromesa i rebel". Tot això era Teresa Rebull, cantautora, activista i referent de la Nova Cançó morta ahir a Banyuls de la Marenda (Rosselló) als 95 anys.

Nascuda a Sabadell el 21 de setembre del 1919, filla de militants anarquistes, Teresa Soler va adoptar el cognom del seu company, Josep Rebull, que com ella va formar part del POUM. Durant la Guerra Civil –que va recordar cantant plena d'emoció el poema *Paisatge de l'Ebre* de Josep Gual Lloberes en un EP publicat el 1969–, Teresa Rebull va patir l'assetjament estalinista i fins i tot va passar una setmana en una txeca després dels Fets de Maig del 1937. Quan l'exèrcit franquista era a les portes de Barcelona, va fugir cap a l'exili i va participar en la resistència contra l'ocupació nazi de França. "Era una gran lluitadora", explica Susanna Barranco, que està enllestint en un documental titulat *Ànima desterrada*, en què segueix la trajectòria de Rebull com a "figura política, cantautora i pintora". "Tenia una energia espectacular", recorda Barranco.

Activista reivindicativa

Després de la Segona Guerra Mundial, Rebull va seguir a l'exili i es va relacionar amb l'esquerra intel·lectual francesa. Instal·lada a Banyuls, va mantenir una decidida lluita cultural més notòria a partir del 1968, quan es va convertir en una de les

Teresa Rebull durant el seu concert d'homenatge al Palau de la Música l'any 2006. XAVIER BERTRAL

Discografia
Rebull va cantar versos de Josep Sebastià Gual i Papasseit

veus de la Nova Cançó a la Catalunya Nord. El febrer del 1969 va organitzar una setmana de cançons a la Guingueta d'Ix, on va compartir escenari amb Lluís Llach, Quico Pi de la Serra i Ovidi Montllor. Aquell mateix any va publicar un EP amb *Concèntric*, el primer treball d'una discografia intermitent però amb fites com *Mestier d'amor* (1977), dedicat a Salvat-Papasseit, *També per tu* (1981), *Papallones... i més* (1984) i *Camí de l'argilada*, amb poemes de Josep Sebastià Pons. A més de peces pròpies, també va cantar versos de Miquel Martí i Pol i Maria Mercè Marçal, entre d'altres.

Admirada i respectada per diferents generacions, el 2006 Teresa Rebull va rebre un homenatge al Palau de la Música en què van participar Llach, Josep Tero, Joan Isaac, Gerard Jacquet i Marina Rossell, entre d'altres.

MÚSICA

La cantant terrassenca Gemma Humet presenta el seu primer disc, *Si canto enrere*, demà al Petit Palau de la Música. JÚLIA QUINTANA

Gemma Humet debuta amb nostàlgia mediterrània

X.C.
BARCELONA

Gemma Humet (Terrassa, 1988) s'estrena discogràficament amb *Si canto enrere* (Satélite K), tot i que la seva veu ja fa temps que es fa sentir, sovint acompanyada de guitarristes com Toti Soler, Toni Xuclà o Pau Figueres, amb qui ha consolidat una entesa en directe que ha traslladat a l'estudi de gravació. "Jo ni em plantejava fer un disc, però en veure que el Toti i el Toni m'hi insistien, vaig començar a plantejar-m'ho", explica Humet. Podia haver optat per fer un disc de versions o d'adaptacions de poemes, que és l'àmbit en què s'havia mogut fins ara, però va decidir estrenar-se també com a compositora. "Pensava que em costaria molt, però al final m'hi he sentit molt còmoda", diu. Tan còmoda que demà presentarà el nou repertori en directe al Petit Palau de la Música, dins del cicle Bandautors.

La Gemma Humet de *Si canto enrere* sona amarada de "nostàlgia" i camina entre aromes essencial-

ment mediterrànies, de la cançó al flamenc, i amb detalls més jazzístics, un territori que reflecteix tant el "bagatge familiar" –és filla i germana de músics i neboda de Joan Baptista Humet– com la seva formació. "Haver estudiat a l'Esmuc m'ha donat una amplitud de mires sobre uns estils que abans no coneixia en profunditat, com la música tradicional i el flamenc", assegura.

Tal com suggereix el títol del disc, Humet ha volgut "mirar enrere i explicar coses" des que era petita fins ara. "Però res no m'ho miro amb ressentiment o amb tristesa, sinó més aviat amb nostàlgia", adverteix, tot i que també té composicions més arrauxades, com *Les lleis del teu cos*, en què crida la necessitat de dir que "ja n'hi ha prou" davant diferents formes d'opressió.

Tot plegat, la seva veu, els arranjaments de Figueres i una manera de fer "sincera i sense gaires artificis", "cohesionen" un cançoner que combina peces pròpies amb adaptacions de Lorca (*Gacela del mar desesperado*) i Martí i Pol (*Petita suite*) i versions de Miquel Porter i Joan Baptista Humet.

FESTIVAL
de LITERATURA
GIRONA _ OLOT

Del 9 a l'11 d'abril a Olot amb Laura Restrepo, António Lobo Antunes, Eduardo Mendoza, Sergi Pàmies, John Lanchester, Lolita Bosch, Rafel Nadal...

Del 16 al 19 d'abril a Girona amb Melania Mazzucco, Rafael Chirbes, Cees Nooteboom, Sorj Chalendon, Petros Märkaris, Luis Goytisolo, Imma Monsó...

www.festivalmot.cat

Ho organitza:

Amb el suport de:

Patrocina:

Mitjans col·laboradors:

